

Arrest

nr. 87 310 van 11 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 30 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van de Ora etnie, afkomstig uit Ozalla, Benin city. Tot uw vijf of zes jaar woonde u met uw moeder en uw broer op 16, Erje street. Nadien verhuisden jullie alle drie naar jullie stiefvader (F.), op 32, Arosa street. Uw leven en dat van uw broer werd anders toen jullie bij jullie stiefvader introkken. Hij liet voelen dat hij jullie vader niet was. Soms riep hij naar jullie, of wou hij jullie niet zien. Desondanks liet jullie moeder hem toen ze ziek werd beloven dat hij goed voor jullie zou zorgen. Na haar dood in 2008 riep hij echter nog steeds tegen jullie en soms schold hij jullie uit. Wanneer jullie hem verwelkomden zei hij niet steeds iets terug. Hij wilde ook niet dat jullie te veel contact hadden met anderen, om dit te voorkomen sloot hij de poort en hield hij jullie binnen. U kwam enkel buiten wanneer u geld kreeg om iets te gaan kopen.

Op een gegeven moment in 2009 verdween uw broer. Hij was al langer dan een week weg, terwijl ook hij normaal gezien amper buiten mocht komen. U was echter bang om (F.) te vragen waar hij naartoe was. Toen u het toch deed werd hij kwaad. U zag uw broer niet meer terug.

Enkele maanden later, u kwam intussen helemaal niet meer buiten, begon uw stiefvader mannen mee te nemen waarmee u moest slapen. U durfde dit niet weigeren, want hij was een erg boosaardige man en hij bedreigde u. Bovendien had u geen familie of kennissen waar u naartoe kon. Dus sliep u met de mannen die hij meebracht. Soms sloeg uw stiefvader u, wanneer u weigerde te slapen met de mannen die hij bracht, bijvoorbeeld omdat ze zonder condoom wilden vrijen.

Op een dag, toen u ziek was, bracht uw stiefvader weer een man die zonder condoom wou slapen, Mr. David. U zei dat u niet wou, maar hij liet de man toch achter in de kamer waar hij u opgesloten hield. Omdat u bleef weigeren ging de man zijn geld terugvragen aan uw stiefvader. Uw stiefvader werd hierop erg kwaad, hij had ook gedronken. Hij stak u met een kapotte fles, u hield hieraan een litteken over op uw arm. Daarna ging hij naar de keuken. U wachtte niet tot hij terugkwam, maar greep ook een fles ter verdediging en rende de straat op. Terwijl u om hulp riep greep iemand u vast, hield zijn hand voor uw mond en duwde u in een auto. U reed lange tijd in de auto, maar u weet niet hoe lang. Toen u uit de auto kwam zag u dat het Mr. David was die u had meegenomen. U smeekte hem u niet terug te brengen naar uw stiefvader. Hij zei dat hij u zou helpen, dat u zich geen zorgen hoefde te maken. Ongeveer een maand hield hij u opgesloten in een kamer op een plaats die u niet kent. Op een dag zei hij: "Maak je klaar, we vertrekken". Hij reed u naar de luchthaven en reisde met u naar België. Ook hier hield hij u in een kamer, voor ongeveer 15 dagen. Daarna bracht hij u naar een plaats waarvan hij zei dat u er geholpen zou worden. U vroeg vervolgens op 13 juli 2011 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of 'een reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt onmogelijk naar Nigeria te kunnen terugkeren, omdat uw stiefvader zeker op zoek zou zijn naar u en uw leven ten gevolge daarvan in gevaar is. Volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er kan worden opgemerkt dat u erg vage en incoherente verklaringen aflegde betreffende de persoon van uw stiefvader, alsook met betrekking tot zijn relatie met uw moeder.

Zo blijkt u enkel zijn voornaam – (F.) - te kennen en niet zijn familienaam. U kan evenmin vertellen of hij familie of kinderen heeft, of waaruit hij zijn inkomen haalde (aangezien u zegt dat hij niet werkte) en over zijn dagelijkse bezigheden weet u niet meer te vertellen dan dat hij overdag wegging (zie gehoorverslag CGVS p. 3 en 4). U weet evenmin of hij bemiddeld was (zie CGVS p.4 en 7). Zelfs zijn leeftijd kan u niet concreter schatten dan 'ouder dan 40' en zijn etnie is u ook niet bekend (CGVS p.4).

U stelt aanvankelijk uitdrukkelijk dat (F.) niet getrouwd was met uw moeder (zie CGVS p. 4), maar wanneer u uw redenen om asiel aan te vragen uiteenzet, heeft u het tot twee maal toe over 'de man waarmee mijn moeder trouwde' (CGVS p.7 en 8), wat erg eigenaardig is. Ook in de vragenlijst van het CGVS (ingevuld door DVZ op 3 augustus 2012) verklaarde u dat uw moeder 'hertrouwde' (vragenlijst CGVS pt. 5). Uw verhaal komt hierdoor niet doorleefd en ingestudeerd over. Wanneer geconfronteerd met uw verspreking herhaalt u enkel dat uw moeder bij hem woonde, maar niet met hem trouwde (CGVS p.13), hetgeen echter geen verantwoording biedt voor uw tegenstrijdige verklaringen hieromtrent. Deze vage en incoherente verklaringen over uw stiefvader en zijn relatie met uw moeder laten toe om te betwijfelen dat u werkelijk sinds zeer jonge leeftijd (5 à 6 jaar) en tot kort voor uw vertrek uit Nigeria bij uw stiefvader zou hebben gewoond (CGVS p.4 en 8). Bijgevolg is het ook twijfelachtig dat u (na de verdwijning van uw broer) door hem zou zijn gedwongen om in zijn huis met mannen te slapen.

In verband met uw verblijf bij uw stiefvader legde u nog een aantal andere erg vage of incoherente verklaringen af.

U verklaarde dat van zodra u en uw broer met jullie moeder bij jullie stiefvader introkken, hij liet merken dat hij jullie vader niet was. Hij was niet erg vriendelijk, soms riep hij naar jullie, of kon hij jullie niet in zijn buurt verdragen (CGVS p. 4-5). Desondanks bleef u bij hem wonen nadat uw moeder stierf, hoewel u in 2008 al ouder dan 20 moet zijn geweest. Ook wanneer blijkt dat hij jullie nog minder goed behandelt na haar dood, hij scheldt nu ook op jullie en wil zoveel mogelijk verhinderen dat jullie met anderen in contact komen (CGVS p. 8, 9), beslist u niet om bij hem te vertrekken. U had hier nochtans gelegenheid toe, want soms kwam u wel buiten om iets te gaan kopen (CGVS p.9). Ook nadat uw broer verdwijnt blijft u nog steeds bij hem wonen. Deze vaststellingen laten toe om uw bewering dat uw stiefvader u alsmaar slechter behandelde in vraag te stellen, vermits men zou verwachten dat u in dat geval (sneller) een ander (beter) onderkomen zou hebben gezocht.

U legde overigens bijzonder vage verklaringen af over de verdwijning van uw broer. U kan amper iets vertellen over de dag dat u hem voor het laatst zag, buiten dan dat hij verdween en u niet durfde vragen aan uw stiefvader waar hij kon zijn. U zegt dat u het zich niet kan herinneren omdat u gestresseerd was (CGVS p. 9), maar dit is geen afdoende verklaring, omdat men kan veronderstellen dat de dag waarop uw broer verdween u toch moet zijn bijgebleven, vermits het ook de dag was vanaf wanneer u voortaan alleen bij uw stiefvader verbleef.

Verder verklaarde u dat (F.) u meer dan een jaar lang mannen bracht waar u seks mee moest hebben, soms met condoom, soms zonder. Toch weet u niet met zekerheid te vertellen of hij geld ontving van deze mannen (CGVS p. 10). Het is hoogst onwaarschijnlijk dat geen van hen u hier in die aanzienlijke periode iets over verteld zou hebben. Bovendien vertelt u voordien in uw asielrelaas wel dat David zijn geld ging terugvragen toen u weigerde met hem te slapen (CGVS, p. 8) en verklaarde u in de vragenlijst van het CGVS uitdrukkelijk dat uw stiefvader u als prostituee gebruikte om geld bij te verdienen (vragenlijst CGVS pt. 5). Het is bijgevolg eigenaardig dat u – wanneer u hier expliciet naar gevraagd wordt - niet met zekerheid kan vertellen of de andere mannen die bij u kwamen al dan niet moesten betalen om met u te mogen slapen.

Uw verklaringen aangaande Mr. David en hoe hij u begeleidde naar België zijn eveneens bijzonder vaag.

Wat u vertelt over de manier waarop Mr. David u 'geholpen' heeft komt erg vreemd over. Hij heeft u vastgegrepen, in een auto geduwd en een heel eind met u gereden. Toen u uitstapte zag u dat het inderdaad Mr. David was, de man was met wie uw vader u wilde dwingen om te slapen. Hij sloot u een maand lang op in een kamer, met als enige uitleg dat hij u zou helpen (CGVS p. 11). U stelde zich geen vragen bij het feit dat bij hij u opsloot en u stelde ook geen vragen over hoe hij u dan wel zou helpen (CGVS p.11,12). Desgevraagd bevestigt u enkel dat het inderdaad raar was dat hij u opsloot. Over de maand in de kamer kan u enkel vertellen dat u niet weet waar het was, dat u er niets deed en dat Mr. David er niet was. Hij bracht u enkel voedsel en drinken, maar zei verder niets en u vroeg ook niets (CGVS p.11). U vroeg niet aan Mr. David om u naar Europa te brengen, hij deed dit op eigen initiatief en u heeft geen idee waarom (CGVS p. 13). Blijkbaar vroeg hij ook niets in ruil. Op een dag zei hij u dat u zich klaar moest maken. Vervolgens reed hij met u naar de luchthaven en ging hij met u mee naar België (CGVS p. 8). U verklaart op geen enkel moment tijdens uw reis enige documenten in handen gehad te hebben, ook niet in de luchthaven, wat erg onwaarschijnlijk is (CGVS p. 7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat iedereen die zich op de luchthaven Brussel Nationaal aanbiedt individueel en persoonlijk aan grenscontrole onderworpen wordt (zie informatie in het administratief dossier).

Over uw vrees bij terugkeer naar Nigeria kan het volgende opgemerkt worden.

U vreest voor uw leven omdat u er van overtuigd bent dat uw stiefvader naar u op zoek zal gaan, waar u zich ook zou vestigen in Nigeria. Tijdens de maand waarin u nog in Nigeria verbleef hoorde u echter niets meer van uw stiefvader en op geen enkele moment kreeg u bericht dat hij naar u op zoek zou zijn (CGVS p. 13).

Wanneer u gevraagd wordt of u hem niet bij de politie kon aangeven, zegt u dat Mr. David dat geen goed idee vond, aangezien uw stiefvader gekend is als een boosaardig man en ze hem bij de politie ook kennen (CGVS p. 12). U verklaart in dat verband dat u ooit een vriendje had en dat deze jongen geslagen werd door uw stiefvader. Uw stiefvader diende daarnaast ook klacht tegen de jongen in, waarbij hij beweerde dat u zichzelf verkocht aan de jongen. De jongen zou vervolgens op vraag van (F.) door de politie gearresteerd zijn (CGVS p.12). Wanneer u echter gevraagd wordt hoelang ze uw vriendje vasthielden, zei u enkel dat het lang was. Bovendien moet u wel erg lang nadenken over de naam van uw vriend, (O.) (CGVS p. 12). Deze verklaringen zijn erg vaag en bovendien zijn de redenen die u aanhaalt als verantwoording voor het feit dat u uw stiefvader niet aangaf bij de politie niet overtuigend. Er kan dus besloten worden dat u de interne beschermingsmogelijkheden in uw land onvoldoende hebt uitgeput.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer 'een reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legde geen documenten neer die uw identiteit, uw asielrelaas of reisweg zouden kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 1, A, 2 van het Verdrag van Genève, van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. Verder is er volgens haar sprake van een manifeste beoordelingsfout.

Verzoekster brengt enkele verduidelijkingen aan, daar waar de bestreden beslissing stelt dat haar verklaringen vaag en incoherent zijn. Aangaande de reden waarom verzoekster haar stiefvader niet aangaf bij de politie, stelt verzoekster dat de politie zelden optreedt tegen huiselijk geweld en er zelden een veroordeling volgt om culturele redenen. Ze betwist ook dat er voor haar een intern vluchtalternatief bestaat, daar ze een alleenstaande vrouw is.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeksters verklaringen aangaande haar stiefvader, de relatie van haar moeder met haar stiefvader, de verdwijning van haar broer en de heer D. zijn vaag en incoherent. Met betrekking tot de familienaam van F., beperkt verzoekster zich enkel tot de blote bewering dat haar moeder hem enkel met zijn voornaam aansprak en dat er nooit familie op bezoek kwam, waardoor ze zijn familienaam niet kent. Verzoekster slaagt er echter niet in de vaststelling om te buigen dat ze vage verklaringen aflegde rond de persoon van haar stiefvader. Ze kende namelijk enkel zijn voornaam, ze kon niet zeggen of hij kinderen of familie heeft, ze wist over zijn dagelijkse bezigheden enkel dat hij overdag wegging, ze wist niet of hij bemiddeld was, zijn leeftijd kon ze niet concreter inschatten dan "ouder dan 40" en zijn etnie kende ze ook niet en dit ondanks het feit dat ze bij hem woonde sinds ze vijf of zes jaar oud was (gehoorverslag CGVS, p. 3, 4). Verzoekster beweert in haar verzoekschrift dat haar moeder en stiefvader enkel samenwonen, maar niet getrouwd zijn, terwijl ze tot twee maal toe "de man waarmee mijn moeder trouwde" verklaarde (gehoorverslag CGVS, p. 7 en 8) en op de vragenlijst verklaarde dat haar moeder hertrouwde (Vragenlijst, punt 5). Verzoeksters post factum verklaring is tegenstrijdig tot wat ze eerder verklaarde.

Het blijft tevens bevreemdend dat verzoekster bij haar stiefvader bleef wonen. Ze toont niet aan dat ze een initiatief of poging heeft ondernomen om een ander onderkomen te hebben gezocht en beperkt zich tot de bewering dat ze nergens anders heen kon. Ze legde ook vage verklaringen af over de verdwijning van haar broer en toont in deze evenmin aan enig initiatief te hebben ondernomen om ook maar enig spoor van hem terug te vinden (gehoorverslag CGVS, p. 9).

Het blijft verder eigenaardig dat verzoekster niet met zekerheid kon vertellen of de andere mannen die bij haar kwamen al dan niet moesten betalen om met haar te mogen slapen (gehoor CGVS, p.10), terwijl ze eerder verklaarde dat D. zijn geld ging terugvragen toen ze weigerde met hem te slapen en ze op de vragenlijst verklaarde dat haar stiefvader haar als prostituee gebruikte om geld bij te verdienen (gehoorverslag CGVS, p. 8; Vragenlijst, punt 5).

Verzoeksters verklaring waarom ze geen aangifte heeft gedaan bij de politie komt niet overeen met wat ze eerder verklaarde tijdens het gehoor, namelijk dat de heer D. dit geen goed idee vond en dat haar stiefvader gekend is bij de politie (gehoorverslag CGVS 02/04/2012, p. 12). Bovendien toont ze niet aan dat de politie niet zou optreden, maar beperkt ze zich tot loutere beweringen.

Inzake haar tegenwerping omtrent een intern vluchtalternatief dient te worden vastgesteld dat er in de in de bestreden beslissing hieromtrent geen melding wordt gemaakt.

Het aangehaalde zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS werd gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, zij nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zij zich heeft kunnen laten bijstaan door een advocaat. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet dienstig weerlegd zodat ze door de Raad tot zijne wordt gemaakt.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. Met betrekking tot het subsidiair beschermingsstatuut, stelt verzoekster dat haar asielrelaas aan artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet beantwoordt en dat ze vreest om bij een terugkeer naar haar land het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

2.3.2. Verzoekster beroept zich inzake de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere element dan wat aangevoerd wordt in het kader van het vluchtelingenrelaas. Gelet op de hiervoor gedane vaststellingen aangaande haar asielrelaas en op de overige elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat ze bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS